

РЕШЕНИЕ

№ 110

гр. София, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 133 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЦВЕТЕЛИНА З. МИХАЙЛОВА

при участието на секретаря АЛБЕНА Г. МАРИНОВА
като разгледа докладваното от ЦВЕТЕЛИНА З. МИХАЙЛОВА
Административно наказателно дело № 20221110207339 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба от Т. Й. В., с ЕГН: *****, с постоянен адрес: /адрес/, в качеството му на изпълнителен директор и представляващ „Пенсионноосигурително дружество *****” ЕАД („ПОД *****” ЕАД), ЕИК 206541648, седалище и адрес на управление: /адрес/, срещу наказателно постановление (НП) №Р-10-143/19.05.2022г., издадено от Д. Й. – заместник-председател на Комисията за финансов надзор(КФН), ръководещ управление „Осигурителен надзор“, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл. 351, ал.1, т. 3 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) „ глоба“ в размер на 3000 (три хиляди) лева за административно нарушение на чл. 121в, ал.7 от КСО.

В жалбата се твърди за незаконосъобразност и неправилност на издаденото наказателно постановление. Освен това са изложени твърдения, че ако е налице нарушение, то не са обсъдени всички предпоставки за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Не се претендират разноски по делото от страна на жалбоподателя.

В съдебно заседание жалбоподателят Т. Й. В., с ЕГН *****, редовно призован, не се явява. Представлява се от упълномощен представител - адвокат Вл. П. от САК, който поддържа жалбата и моли за отмяна на НП, както и за проверка за законосъобразност на преценката на АНО за маловажност на случая. Не претендира разноски по делото.

Въззиваемата страна - заместник-председателя на КФН, редовно призована, се представлява от юрисконсулт К. С., който моли за потвърждение на наказателното постановление като правилно и законосъобразно. В представените писмени бележки изказва становище, че нарушението е безспорно доказано. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Закона за изменение и допълнение на КСО, обн. ДВ, бр. 19 от 2021 г., (ЗИД на КСО) е приета нова редакция на чл. 121в от КСО, уреждащ капиталовите изисквания спрямо пенсионноосигурителните дружества, като по-специално са въведени специфични изисквания по отношение на собствените средства, с които дружествата следва да разполагат. В тази връзка, съгласно приетата разпоредба на чл. 121в, ал. 6 от КСО, границата на платежоспособност е минималният размер на собствените средства на пенсионноосигурителното дружество, който е необходим като допълнителна гаранция за изпълнение на поетите задължения за изплащане на пожизнени пенсии и на разсрочени плащания с поети гаранции. Границата на платежоспособност възлиза на 4 на сто от капитализираната стойност на тези пенсии и разсрочени плащания, но не по-малко от 7,5 млн. лв. Съответно, съгласно чл. 121в, ал. 7 от КСО, всяко едно пенсионноосигурителното дружество е длъжно да поддържа най-малко 75 на сто от собствените средства, покриващи границата на платежоспособност по чл. 121в, ал. 6 от КСО, във финансови инструменти по чл. 176, ал. 1, т. 1-4 и влогове по чл. 176, ал. 1, т. 5 от КСО в банки, които не са производство по несъстоятелност. Освен това с § 112, т. 3 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗИД на КСО, е бил въведен срок до 31.08.2021 г. за привеждане на капитала на дружествата в съответствие с изискванията на чл. 121в, ал. 6 и ал. 7 от КСО.

Във връзка с гореизложението на 28.09.2021 г. в информационната система на КФН (е-КФН) е постъпило от „ПОД *****” ЕАД Справка за стойност на инвестициите на собствените средства на пенсионноосигурителното дружество, покриващи границата на платежоспособност в дългови финансови инструменти, без инвестициите на резерва за гарантиране изплащането на пожизнени пенсии към 31.08.2021 г. и Справка за стойност на инвестициите на собствените средства на пенсионноосигурителното дружество, покриващи границата на платежоспособност във влогове в банки, без инвестициите на резерва за гарантиране изплащането на пожизнени пенсии към 31.08.2021 г. От данните в двете справки е видно, че към 31.08.2021 г. собствените средства на „ПОД *****” ЕАД, покриващи границата на платежоспособност не са инвестирани във финансови инструменти по чл. 176, ал. 1, т. 1-4 от КСО и чл. 176, ал. 1, т. 5 от КСО, т.е. на 01.09.2021 г. - първата дата след преходния период за привеждане в съответствие е действащата нормативна уредба,

управляваното от жалбоподателя Т. Й. В., с ЕГН: *****, дружество е в нарушение на разпоредбата на чл. 121в, ал. 7 от КСО.

На 08.10.2021 г. в информационната система е-КФН постъпила от „ПОД *****” ЕАД справка за „Стойност на инвестициите на собствените средства на пенсионноосигурителното дружество, покриващи границата на платежоспособност в дългови финансови инструменти, без инвестициите на резерва за гарантиране изплащането на пожизнени пенсии“ към 30.09.2021 г. и справка за „Стойност на инвестициите на собствените средства на пенсионноосигурителното дружество, покриващи границата на платежоспособност във влогове в банки“ към 30.09.2021 г., от които е видно че дружеството е инвестирало средства във финансови инструменти по чл. 176, ал. 1, т. 1 от КСО, в размер на 7 152 хил. лв., представляващи 95,36 на сто от собствените средства, покриващи границата на платежоспособност (7 500 хил. лв.), с което надзорният орган е приел, че е изпълнено изискването на чл. 121в, ал. 7 от КСО.

Във връзка с инвестираните собствени средства, покриващи границата на платежоспособност, с писмо изх. № РГ-12-18-10 от 18.10.2021 г. надзорният орган е изискал от „ПОД *****” ЕАД заверени копия на всички относими документи (нареждане за поръчка, потвърждение за сключената сделка, платежно нареждане и др.) във връзка със закупуването на дългови ценни книжа, издадени от Република Румъния. В отговор на искането с писмо вх. № РГ-12-18-10 от 22.10.2021 г. „ПОД *****” ЕАД е представило в КФН заверени копия на нареждане за поръчка, платежно нареждане и потвърждение за сключената сделка. От представените документи е видно, че потвърждението за сключената сделка е от 30.09.2021 г. и е подписано от представители на „УниКредит Булбанк“ АД и „ПОД *****” ЕАД на 29.09.2021 г., като датата на вальор е 04.10.2021 г.

С оглед горепосочените факти и констатации се налага изводът, че жалбоподателят Т. Й. В., ЕГН: *****, в качеството си на управляващ и представляващ „ПОД *****” ЕАД е допуснал извършването на нарушение на разпоредбата на чл. 121в, ал. 7 от КСО, тъй като управляваното от него дружество е разполагало с достатъчен времеви период и финансов ресурс, но не е извършил необходимите действия, за инвестиране на собствените средства, покриващи границата на платежоспособност, съгласно посочената разпоредба.

Въз основа на това е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН)Р-06-949/02.12.2021 г., връчен на Г. С. Ян., упълномощен представител на жалбоподателя Т. Й. В., с ЕГН ***** на 02.12.2021. В законоустановения срок по чл. 44, ал.1 от ЗАНН е постъпило възражение №22/03.12.2021 г.

На 13.04.2022 г. АНО е предложил на наказаното физическо лице с писмо изх. № РГ-12-18-21/13.04.2022 г., изпратено по електронен път, в изпълнение на чл. 58г, ал. 1 от ЗАНН да бъде сключено споразумение за прекратяване на административнонаказателното производство, като до

18.05.2022 г. няма постъпил отговор от наказаното физическо лице.

Въз основа на това, че не е постъпил отговор от страна на наказаното физическо лице АНО е издал атакуваното наказателно постановление на 19.05.2022 г. От приложената разписка е видно, че то е получено на 26.05.2022 г. от пълномощник – К. Г. А.. Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 52, ал. 2 от ЗАНН на 01.06.2022 г.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на разпитания в съдебното заседание свидетел К. Л. Д., както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК, а именно: АУАН Р-06-949/02.12.2021 г., Възражение №22/03.12.2021 г., НП №Р-10-143/19.05.2022г., лицензии на „ПОД *****“ ЕАД; Справка за стойност на инвестициите на собствените средства на пенсионноосигурителното дружество, покриващи границата на платежоспособност в дългови финансови инструменти, без инвестициите на резерва за гарантиране изплащането на пожизнени пенсии – към 31.08.2021 г. и към 30.09.2021 г., Справка за стойност на инвестициите на собствените средства на пенсионноосигурителното дружество, покриващи границата на платежоспособност във влогове в банки, без инвестициите на резерва за гарантиране изплащането на пожизнени пенсии – към 31.08. 2021 и към 30.09.2021 г., Решение № 787-УПФ от 26.10.2021 г. на КФН, Предложение за сключване на споразумение по чл. 58 г.(писмо с изх. № РГ-12-18-21/13.04.2022 г.), Писмо за предоставяне на информация (писмо с изх. № РГ-12-18-10/18.10.2021 г.), Потвърждение от 30.09.2021 г. за сключена сделка между „ПОД *****“ ЕАД и „Уникредит Булбанк“ АД от 29.09.2021 г., платежно нареждане, писмени бележки, Заповед № 3-298/10.11.2021 г.

Съдът кредитира с доверие показанията на свидетеля К. Д., в качеството му на актосъставител, извършил проверка на представените от дружеството месечни отчети за надзорни цели, възприемайки същите като обективни, логични и безпротиворечиви, изцяло кореспондиращи с писмените доказателства по делото.

Съставът на съда кредитира и писмените доказателства по делото, доколкото същите са приобщени по надлежния ред и спомагат за пълното изясняване на обстоятелствата по случая, и затова ги ползва при формирането на своите фактически изводи.

Анализът в съвкупност на наличните доказателствени материали позволява формирането на еднозначни и еднопосочни фактически изводи, което не налага детайлно обсъждане на доказателствата при условията на чл. 305, ал. 3, изр. 2 от НПК.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

Като инстанция по същество, в производството по реда на чл. 58д и следващите от ЗАНН, районният съд осъществява цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени в жалбата.

Жалбата се явява процесуално **допустима** – подадена е от легитимно лице (наказаното физическо лице), в рамките на срока за обжалване по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, и е насочена срещу обжалваем (подлежащ на съдебен контрол) административнонаказателен акт.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Само редовно съставени от административните органи актове, при спазване на изискванията за форма, съдържание и процедура могат да бъдат основание за налагане на административно наказание.

Настоящият съдебен състав, след извършена служебна проверка по спазването на процесуалните правила относно компетентността на длъжностните лица, съставили, съответно издали двата процесуални документа (АУАН и НП), счете, че правилата за компетентност са спазени. В случая АУАН е съставен от компетентно длъжностно лице – свидетел К. Л. Д., съгласно чл. 354, ал. 1 от КСО и предвид Заповед № 3-298/10.11.2021 г., който е бил на длъжност „главен експерт“ в КФН, а НП е издадено от заместник-председателя на КФН, който е оправомощен да издава НП съгласно чл. 354, ал. 2 от КСО.

Съдът намира, че АУАН и НП са издадени в предвидената от закона писмена форма и съдържание - [чл. 42 и 57 от ЗАНН](#). Налице е и редовна процедура по връчването им на жалбоподателя и в този смисъл съдът намира, че в хода на административнонаказателното производство не са били допуснати съществени нарушения на процесуални правила.

В тази връзка настоящата съдебна инстанция намира, че не са налице процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на наказателното постановление и същите да налагат неговата отмяна.

По съществува на спора, настоящата съдебна инстанция намира следното:

С оглед изменение на чл.121в, ал.6, изр. 2 във връзка с чл. 121в,ал.4 от КСО се въведе гаранция за платежоспособност на пенсионноосигурителните дружества, като същите са длъжни по всяко време да разполагат с достатъчно средства за покриване границите на платежоспособността. Съгласно чл. 121в, ал. 7 от Кодекса за социално осигуряване: *„Пенсионноосигурителното дружество поддържа най-малко 75 на сто от собствените средства, покриващи границата на платежоспособност по ал. 6, във финансови инструменти по чл. 176, ал. 1, т. 1 – 4 и влогове по чл. 176, ал. 1, т. 5 в банки, които не са в производство по несъстоятелност..“*, законодателят регламентира минимален размер на инвестирани собствени средства в

инструменти по чл.121в, ал.7 във връзка с чл. 121в, ал.6, изр. 2 от КСО. Всичко това законодателят въведе, с цел стабилност и обществена значимост на дейността на допълнителното пенсионно осигуряване. С оглед на това, при извършена служебна проверка на представените писмени доказателства, настоящата съдебна инстанция намира, че жалбоподателят в качеството си на изпълнителен директор и представляващ „ПОД *****“ ЕАД е имал задължението да съблюдава за изпълнение на законовите изисквания и привеждане в съответствие с тях дейността на дружеството в посочения в §112 от Преходните и заключителни разпоредби на КСО срок, а именно до 31.08.2021г. От представените документи е видно, че собствените средства на ПОД са приведени в съответствие със законовите изисквания на чл. 121в, ал. 7 от КСО на 04.10.2021 г., в резултат на което нарушението на КСО е преустановено, т.е. дейността на дружеството е приведена в съответствие повече от един месец след законоустановения срок.

С оглед на това, че субект на нарушението е физическо лице, настоящият състав на съда е длъжен да изследва и субективният елемент, част от състава на административното нарушение. АНО е приел, че е налице форма на вина непредпазливост, и по-конкретно - небрежност, тъй като жалбоподателят Т. Й. В., в качеството му на изпълнителен директор и представляващ ПОД „*****“ ЕАД е бил длъжен и е имал възможност да извърши съответните действия и да не допуска „ПОД *****“ ЕАД да не поддържа най-малко 75 на сто от собствените си средства, покриващи границата на платежоспособност по чл. 121в, ал. 6 от КСО във финансови инструменти по чл. 176, ал. 1, т. 1-4 от КСО и влогове по чл. 176, ал. 1, т. 5 от КСО в банки, които не са в производство по несъстоятелност, като съобрази действията си с изискванията на чл. 121в, ал. 7 от КСО. Настоящият състав на съда прие, че нарушението е извършено виновно, но с друга форма на вина, а именно – пряк умисъл. В чл. 11, ал. 2 от НК (приложим съгласно чл. 11 от ЗАНН) е посочено, че деянието е умишлено, когато деецът е съзнавал общественоопасния му характер, предвиждал е неговите общественоопасни последици и е искал или допускал настъпването на тези последици. Безспорно жалбоподателят е съзнавал, че дружеството трябва да поддържа най-малко 75 на сто от собствените си средства, покриващи границата на платежоспособност по чл. 121в, ал. 6 от КСО във финансови инструменти по чл. 176, ал. 1, т. 1-4 от КСО и влогове по чл. 176, ал. 1, т. 5 от КСО в банки, които не са в производство по несъстоятелност, като своевременно с това е бездействал и не е привел инвестициите на дружеството в съответствие с изискванията в определения от нормативните актове срок. В този смисъл жалбоподателят е съзнавал общественоопасния характер на бездействието си, предвиждал е неговите общественоопасни последици и е целял тяхното настъпване. Това е видно и от изложеното в жалбата – жалбоподателят не твърди да не е знаел за законовото изискване, а единствено счита, че тъй като дейността на ПОД реално не е била започнала към датата на твърдяното нарушение, е налице маловажен случай.

Воден от гореизложеното съдът намира, че твърдяното от АНО нарушение е безспорно доказано, тъй като жалбоподателят Т. Й. В., с ЕГН ***** в качеството си на изпълнителен директор и представител на „ПОД *****“ ЕАД не е извършил съответните действия и е допуснал пенсионноосигурителното дружество да не поддържа най-малко 75% от собствените средства на „ПОД *****“ ЕАД, покриващи границата на платежоспособност по чл.121в, ал. 6 от КСО във финансови инструменти по чл. 176, ал. 1, т. 1-4 от КСО и влогове по чл. 176, ал. 1, т. 5 от КСО в банки, които не са в производство по несъстоятелност, с което е нарушил чл. 121в, ал. 7 от КСО. Същото е от категорията на формалните такива, като от неговото извършване не са настъпили вредоносни последици.

Наложената на жалбоподателя санкция по чл. 351, ал. 1, т. 3 от КСО е определена при спазване на установените в чл. 27 от ЗАНН принципи, като настоящия съдебен състав намира, че размерът на санкцията съответства на характера и тежестта на извършеното нарушение и е съобразен с целите, визирани в ЗАНН, постановена е в минимален размер с оглед наличието на смекчаващи отговорността обстоятелства.

По доводите на жалбоподателя за маловажност на случая, според настоящата инстанция за така констатираното нарушение не се установяват предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Същото разкрива типичната степен на обществена опасност за нарушенията от този вид, поради което не може да намери приложение хипотезата на маловажен случай на административно нарушение. При преценката си настоящия състав на съда, отчете характера и вида на засегнатите обществени отношения, както и степента на тяхното засягане и другите смекчаващи и отегчаващи вината, обстоятелства. Нарушението по чл. 121в, ал. 7 от КСО е формално, на просто извършване, като законодателят не е предвидил в състава му настъпването на вредни последици, което обуславя и ирелевантността на липсата на такива за съставомерността на деянието. В допълнение, мерките са от съществен характер и изпълняват важна функция в комплекса от защитни механизми, изграден чрез разпоредбите на КСО, уреждащи инвестиционната дейност на дружеството, като по този начин допринася за намаляване на риска. Настоящият състав на съда приема, че допълнителна гаранция за платежоспособността на пенсионноосигурителните дружества е регламентираният минимален размер на инвестираните собствени средства в инструментите по чл. 121в, ал. 7 във връзка с чл. 121в, ал. 6, изр.2 от КСО са изключителни важни и в случай, на тяхното нарушение е изключено приложението на чл. 28 от ЗАНН. Липсата или наличието на осигурени лица в ПОД не може да бъде критерий за маловажност на случая, доколкото дружеството притежава лиценз за извършване на дейност по допълнително пенсионно осигуряване и управлява пенсионни фондове, т. е. във всеки един момент трябва да изпълнява законовите изисквания за този вид дейности.

По гореизложените причини, настоящият съдебен състав приема, че НП е правилно и законосъобразно, и като такова следва да бъде потвърдено.

Относно разноските:

При този изход на спора и с оглед направеното искане на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно, тъй като издаденото НП се потвърждава. Съгласно чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

Мотивиран от гореизложените съображения, и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление (НП) №Р-10-143/19.05.2022г., издадено от Д. Й. – заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор“, с което на Т. Й. В., с ЕГН: *****, в качеството му на изпълнителен директор и представляващ „Пенсионноосигурително дружество *****” ЕАД („ПОД *****” ЕАД), ЕИК 206541648, седалище и адрес на управление: /адрес/, е наложено административно наказание „ глоба“ по чл. 351, ал.1, т. 3 от Кодекса за социално осигуряване в размер на 3000 (три хиляди) лева за административно нарушение на чл. 121в, ал.7 от КСО.

ОСЪЖДА жалбоподателя Т. Й. В., ЕГН: *****, да ЗАПЛАТИ на КФН сумата от 80.00 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК пред Административен съд – София-град, в 14-дневен срок от получаване на съобщение, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____